

กฎหมายล้มละลาย

การบรรยายครั้งที่ ๑๐

โดย อาจารย์ ดร.กนก จุลมนต์

ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำสำนักประธานศาลฎีกา

วันอังคารที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๗

ณ เนติบัณฑิตยสภา

ตารางการบรรยาย สมัยที่ ๗๖

ครั้งที่ ๑๑ และ ๑๒

วันอังคารที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ เวลา ๑๒.๓๐ – ๑๖ น.

ครั้งที่ ๑๓ วันศุกร์ที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๓ เวลา ๘ – ๙.๔๐ น.

ครั้งที่ ๑๔ วันอังคารที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๓ เวลา ๑๔.๒๐ – ๑๖ น.

ครั้งที่ ๑๕ วันศุกร์ที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๓ เวลา ๑๒.๓๐ – ๑๔.๑๐ น.

การขอรับชำระหนี้

ม. ๒๓) เมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด จห. ในมูลหนี้ที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งดังกล่าวต้องยื่นคำขอรับชำระหนี้ต่อจพท. (ม.๒๓)+๕๑)

เจ้าหนี้จะดำเนินการแจ้งการประเมินตามวิธีการที่กำหนดไว้ในป.รัชฎากรเพื่อเรียกให้จพท. ของลห. ชำระภาษีธุรกิจเฉพาะที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์หาได้ไม่ (๔๖๖๗/๔๕)

- แม้จะเป็นจห. ตามคำพิพากษา (๗๓๘๕/๕๗) หรือเป็นจห. ที่ได้ฟ้องคดีแพ่งไว้แล้ว แต่คดียังอยู่ในระหว่างพิจารณาก็ตาม

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๒๕๒/๒๕๕๘

- อย่างไรก็ตาม การบังคับโทษปรับไม่จำเป็นต้องยื่นคำขอรับชำระหนี้เหมือนหนี้เงินทางแพ่ง
- การชำระเงินค่าปรับหรือการบังคับโทษปรับเป็นการใช้อำนาจรัฐเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา โดยศาลและพนักงานอัยการเป็นผู้บังคับใช้กฎหมายเพื่อให้จำเลยที่ ๑ ชำระค่าปรับตามที่บัญญัติไว้ในป.อ. ม.๒๘ โดยไม่จำเป็นต้องยื่นคำขอรับชำระหนี้ต่อจพท. เช่นเดียวกับหนี้เงินในคดีแพ่ง ไม่อยู่ในบังคับของพรบ.ล้มฯ ซึ่งผู้ร้องจะต้องยื่นคำขอรับชำระหนี้

(ข้อสอบเนติ สมัย ๓๒ ส่วนแรก สอบ ๑๖ ศ.ก. ๒๕๖๓)

๑. วิธีการขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลาย

๑.๑ กรณีเป็นสิทธิเรียกร้องที่ไม่ใช่หนี้เงิน: จห. ต้องแจ้งให้จพท.ปฏิบัติตามสัญญาอันแทน ลห.ตามม. ๒๒(๑) + ม. ๑๒๒ + ๘๒ [ไม่อยู่ภายใต้บังคับ ม. ๑๔๕]

เช่น การโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินตามคำพิพากษา (๕๗๘๕/๓๓)
การที่เจ้าหนี้อ้างสิทธิตามสัญญาเช่า ขอให้ลูกหนี้ทำสัญญาเช่าและจดทะเบียนการเช่าเป็นเวลา ๑๕ ปี (๓๗๘๘/๔๘)

๑.๒ กรณีเป็นหนี้เงิน (อ่าน ม.๕๑)

- จห.ผู้เป็นจก.ที่ฟ้องคดีล้มละลายเองก็ต้องปฏิบัติเหมือนกับจห.ทั่วไป
- ม. ๒๘ หาก โฆษณาคำสั่งไม่ตรงกัน การนับวันต้องนับวัน โฆษณาในฉบับหลัง และคำว่า “โฆษณา” ตามม. ๕๑ นั้น หมายถึงวันที่มีการเผยแพร่หนังสือออกไปยังสาธารณชน (๘๘๒/๓๕ และ ๔๔/๔๕)
[ปัจจุบัน + ม. ๑๔๘/๑]
- **Real time advertisement** การโฆษณาในทันทีทันใดที่ศาลล้มมีคำสั่ง เพราะผลทางกฎหมายมีผลทันทีที่ศาลสั่ง
- จห.จะรู้หรือไม่รู้เรื่องการประกาศโฆษณาคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ได้คขาด จะสุจริตหรือไม่สุจริต ก็ไม่ได้รับค.คุ้มครองจากกม.ทั้งสิ้น
(๑๐๒๔๕/๕๓) ; ม.๑๗๓ ว.สอง;ปวิพ ม. ๒๓;ม. ๕๑/๑

กรณีมีข้อนำพิจารณาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผลตามกฎหมายของคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์กับการ โฆษณาคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ คำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ย่อมมีผลทันทีที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เพราะบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องจะใช้ถ้อยคำว่า “เมื่อศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้แล้ว...” ทั้งนี้แนวคำพิพากษาศาลฎีกาวางหลักไว้ว่าเมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ดำเนินการ โฆษณาคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์แล้วถือว่าทุกคนไม่ว่าจะเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาหรือบุคคลภายนอกทราบว่ามีเจ้าหนี้ถูกพิทักษ์ทรัพย์ตั้งแต่วันดังกล่าวแล้ว แต่ในทางปฏิบัติเป็นที่ทราบกันดีว่าการ โฆษณาคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ไม่ได้กระทำในทันทีทันใดที่ศาลมีคำสั่ง (real time advertisement) แต่จะมีขั้นตอนในการดำเนินการ โฆษณาซึ่งใช้เวลาช่องว่างของเวลาดังกล่าวอาจเป็นเวลาหลายสัปดาห์หรือหลายเดือน ก็เป็นไปได้แล้วแต่คดี จึงมีประเด็นที่น่าพิจารณาว่า ผลของคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้ เด็ดขาดที่ยังไม่มีการโฆษณา จะมีผลตามกฎหมายเพียงใด มีคำพิพากษาศาลฎีกาที่น่าสนใจ ได้แก่

คำพิพากษาฎีกาที่ ๗๓๕/๒๕๖๖ ขณะเจ้าหน้าที่ยื่นฟ้องลูกหนี้ที่ ๓ เป็นคดีต่อศาลจังหวัดร้อยเอ็ดเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔ เป็นระยะเวลาเพียง ๗ วัน นับแต่วันที่ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้ที่ ๓ เด็ดขาด ทั้งยังไม่มีการโฆษณาคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดในราชกิจจานุเบกษาและหนังสือพิมพ์รายวันอันเป็นการปฏิบัติตามบทบัญญัติพระราชบัญญัติล้มละลายฯ มาตรา ๒๘ แม้กระทั่งจนถึงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๔ อันเป็นวันที่ศาลจังหวัดร้อยเอ็ดมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ที่ ๓ ชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ก็ยังไม่ได้มีการโฆษณาคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้ที่ ๓ เด็ดขาดไม่ว่าในช่องทางใด โดยเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เพียงโฆษณาคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้ที่ ๓ เด็ดขาดในหนังสือพิมพ์สยามรัฐเมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ ข้อมูลเกี่ยวกับคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้ที่ ๓ เด็ดขาดจึงเผยแพร่ต่อสาธารณชนให้เป็นที่ทราบโดยทั่วกันครั้งแรกอย่างรวดเร็วในวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๔ การตรวจสอบในสารบบข้อมูลที่เกี่ยวข้องไม่สามารถตรวจสอบได้ว่าศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้ที่ ๓ แล้วในวันที่เจ้าหน้าที่ยื่นฟ้องลูกหนี้ที่ ๓ เป็นคดีแพ่ง...

กรณีจึงน่าจะเชื่อว่าในขณะที่เจ้าหน้าที่ยื่นฟ้องลูกหนี้ที่ ๓ เป็นคดีแพ่ง
เจ้าหน้าที่ยังไม่ทราบว่าศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของ
ลูกหนี้ที่ ๓ เด็ดขาด ดังนั้น เมื่อการที่เจ้าหน้าที่ยื่นฟ้องลูกหนี้ที่ ๓ เป็นคดี
แพ่งเป็นการใช้สิทธิโดยสุจริตตามข้อมูลที่สามารถตรวจสอบได้ ณ
ขณะนั้น ทั้งหากเจ้าหน้าที่ไม่สามารถฟ้องเป็นคดีแพ่งคดีนี้ สิทธิเรียกร้อง
ของเจ้าหน้าที่จะขาดอายุความและไม่มีช่องทางอื่นใดที่จะเยียวยาแก่
เจ้าหน้าที่รายนี้ได้ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ย่อมถือได้ว่าการฟ้อง
ดังกล่าวเป็นเหตุให้อายุความสะดุดหยุดลงตามประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์ มาตรา ๑๕๓/๑๔ (๒) แล้ว เจ้าหน้าที่ยื่นคำขอรับชำระหนี้จึง
ยังไม่ขาดอายุความ

ฎ. ๘๐๖/๓๘, ๖๐๘๔/๔๘ และ ๔๓๕๓/๕๓

- ถ้าจห.คนใดไม่ได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ภายในกำหนดเวลาตาม ม.๕๑ แล้ว จห.คนนั้นเป็นอันหมดสิทธิที่จะได้รับชำระหนี้จาก กองทส.ของ ลห.ในคดีล้มละลาย และแม้ภายหลัง ลห.จะหลุดพ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลายแล้ว จห. ที่ไม่ได้ขอรับชำระหนี้ไว้แต่แรกจะมาฟ้องร้องอีกก็ไม่ได้

อย่างไรก็ตาม มีข้อยกเว้นอยู่ ๕ ประการ

๑. ถ้าไม่ใช่หนี้เงินที่ไม่อยู่ในบังคับของ ม. ๕๑ ให้แจ้งจพท.ตาม ม. ๒๒ (๑) การแจ้งให้จพท.ปฏิบัติตามสัญญาไม่อยู่ในกรอบเวลาของ ม. ๕๑ แจ้งเมื่อไหร่ก็ได้ภายในอายุความ
๒. เรื่องการระงับหนี้ ม. ๕๖ ประกอบ ม. ๗๗ (๑) และ (๒) และ ม. ๗๗ (๑) และ (๒) : ลูกหนี้หรือบุคคลล้มละลายจะต้องรับผิดชอบโดยไม่ต้องคำนึงว่า จห.ทั้งสองประเภทนั้นได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ไว้ตามม. ๕๑ หรือไม่
๓. เจ้าหนี้มีประกันตาม ม.๕๕ บัญญัติว่า เจ้าหนี้มีประกันจะไม่ยื่นคำขอรับชำระหนี้ก็ได้

อย่างไรก็ตาม มีข้อยกเว้นอยู่ ๕ ประการ (ต่อ)

๔. เรื่องการหักกลบลบหนี้ในคดีล้มละลายตามม. ๑๐๒ ไม่ได้อยู่ในบังคับของม. ๘๑ [ข้อสอบสมัย ๗๓]

๕. เรื่องยกเลิกการล้มละลาย: ม. ๑๓๕ (๑)(๒) และ ๑๓๖ หนี้สินทุกชนิดที่มีอยู่ก่อนฟ้อง แม้ห.จะมีได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ ลห.ก็ไม่หลุดพ้นจากหนี้สิน เจ้าหนี้ก็ยังมีสิทธิที่จะฟ้องลูกหนี้เกี่ยวกับหนี้สินนั้นเป็นคดีล้มละลายคดีใหม่หรือคดีแพ่งธรรมดาอีกได้ (๑๓๐๓-๑๓๐๔/๐๖ (ประชุมใหญ่));

หนี้ของจก.ย่อมกลับสภาพเป็นหนี้ที่สมบูรณ์อันทำให้จก.ซึ่งเป็นจก.ตามคำพิพากษามีสิทธิที่จะบังคับคดีแก่จำเลยได้ (๒๕๐๒/๕๒)

ประเด็นข้อกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวกับ ม. ๕๑

- การขอแก้ไขคำขอรับชำระหนี้ที่ได้ยื่นไว้แล้ว จะต้องเพิ่มเติมภายในเวลา ๒ เดือน ตาม ม. ๕๑ ไม่นำ ปวิพ.ม.๑๗๕,๑๘๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (๑๒๓๗/๓๒, ๑๐๗๗๗/๕๘)
- จห.อยู่นอกราชอาณาจักรตาม ม.๕๑ หมายถึง ทั้งจห.ที่เป็นคนไทยและต่างประเทศ แต่ได้อยู่นอกราชอาณาจักรในขณะที่มีการประกาศโฆษณาคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด ส่วนสัญชาติของเจ้าหนี้หรือสถานที่ที่หนี้เกิดขึ้นไม่เป็นข้อสำคัญ (๒๒๒๕/๒๑, ๒๑๑๐/๔๐)
- แม้เป็นจห.อยู่นอกราชอาณาจักร แต่มิใช่เป็นบทบังคับว่า จพท.จะต้องขยายกำหนดเวลาให้เสมอไป (๑๓๗๔/๕๘)

ประเด็นข้อกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวกับ ม. ๕๑

- ถ้าจ.รายใดไม่ยื่นคำขอรับชำระหนี้ภายในกำหนดเวลาตาม ม.๕๑ แล้ว จะเสียสิทธิเฉพาะจากลูกหนี้ที่ถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด แต่มีได้ทำให้หนี้ระงับไป ไม่เสียสิทธิในการฟ้องลห. รวมคนอื่นหรือผู้ค้ำประกันหรือผู้จำนองที่มีได้ถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดด้วย

(ดู ป.พ.พ. ม. ๖๕๘; ฎ.๒๕๔/๐๓);

ฎ.๕๓๓๕/๕๑ ข้อสอบผู้ช่วยผู้พิพากษา ๕ ก.พ. ๕๗)

ข้อสอบ สมัยที่ ๖๗

กรมสรรพากรเป็นจก.ฟ้องว่า ห้าง ล.๑ เป็นหนี้ภาษีอากร จก. ๓ ล้าน บาท นาย ร. ล. ๒ หุ้่นส่วนประเภทไม่จำกัดความรับผิดชอบของ ล. ๑ จึงต้อง ร่วมรับผิดชอบในหนี้ดังกล่าว ทั้งสองไม่ชำระหนี้และมีหนี้สินล้นพ้นตัว ขอให้ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของ ล. ทั้งสองเด็ดขาดและพิพากษาให้ เป็นบุคคลล้มละลาย//ศ.ล้มมีคำสั่งไม่รับฟ้องในส่วนของ ล. ๒ เนื่องจาก ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ ล. ๒ และพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลายในคดีอื่น ก่อนแล้ว//ต่อมาศ.มีคำสั่งพิทักษ์ ล. ๑ และพิพากษาให้เป็นบุคคลล้ม คดีถึงที่สุด// หลังจากนั้น จก.ยื่นคำร้องว่า บัดนี้ ล.๒ ซึ่งถูกศาลพิพากษา ให้ล้มมาครบ ๓ ปี จึงได้รับการปลดจากล้มละลายแล้ว ขอให้ศาลมีคำสั่ง พิทักษ์ทรัพย์ของ ล. ๒ เด็ดขาด และพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มตามม. ๘๕

ข้อสอบ สมัยที่ ๖๗ (ต่อ)

เมื่อถึงวันนัด ศาลสอบแล้ว ล. ๒ แถลงรับว่า เคยเป็นหุ้นส่วนประเภทไม่
จำกัดค.รับผิดชอบอยู่ในขณะที่จก.ฟ้องและศ.มีคำสั่งพดข ล.๑ แต่หนีภาษี
อากรดังกล่าวเกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งพดข ล.๒ ในคดีก่อนและจก.
ไม่ได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ไว้ เมื่อล. ๒ ได้รับการปลดจากล้มยอมหลุด
พ้นจากหนี้สินทั้งปวง จก.ไม่คัดค้าน// ศ.จึงงดการไต่สวนพยาน จก.
และล.๒ แล้วมีคำสั่งว่า หนีภาษีอากรค้างชำระเกิดขึ้นก่อนวันที่ศ.มี
คำสั่งพดข ล. ๒ แต่จก.ไม่ได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ไว้ จก.ยอมสิ้นสิทธิที่
จะบังคับชำระหนี้จากล. ๒ อีกทั้งเป็นการที่จก.ขอให้พิทักษ์ทรัพย์ของล.
๒ ซ้ำ ให้ยกคำร้อง

ให้วินิจฉัยว่า คำสั่งยกคำร้องของศ.ล้มชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ธงคำตอบ สมัยที่ ๖๗

ในกรณีที ล.๒ ได้รับการปลดจากลุ่ม ม. ๘๑/๑ ว.หนึ่งและ ว.สาม ประกอบม. ๗๗(๑) ล.๒ จึงไม่อาจหลุดพ้นจากหนี้ดังกล่าวโดยการปลดจากลุ่ม แม้ จก.จะไม่ไ้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ในคดีก่อนที่ ล. ๒ ถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดก็ตาม ทั้งนี้ เพราะหนี้ตามข้อยกเว้นในม.๗๗ กฎหมายหาได้บัญญัติว่าต้องเป็นหนี้ที่ไ้ยื่นคำขอรับชำระหนี้แล้ว หรือต้องอยู่ภายใต้บังคับของม. ๘๑ ไม่

นอกจากนี้ ที่ จก.ขอให้ล.๒ ลุ่มละลายตามฟ้องล.๑ ตามม.๘๕ ภายหลังล.๒ ได้รับการปลดจากลุ่มแล้ว ไม่เป็นการฟ้องซ้ำ เพราะประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามคำฟ้องเดิมและคำร้องนี้อาศัยเหตุต่างกัน

ธงคำตอบ สมัยที่ ๖๗ (ต่อ)

เมื่อได้ความว่า ล.๒ เคยเป็นหุ้นส่วนไม่จำกัดค.รับผิดชอบอยู่ในขณะที่
จก.ฟ้องและศ.มีคำสั่งพทคขห่าง ล.๑ จก.ยอมมีสิทธิยื่นคำขอ โดย
ทำเป็นคำร้องให้ ล. ๒ เป็นบุคคลล้มละลายได้ตาม ม. ๘๘ ดังนั้น
คำสั่งยกคำร้องของศาลล้ม จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย
(เทียบ ฎ.๓๐๘๓/๔๕ และ ๖๓๔/๕๔)

การขอรับชำระหนี้ (ต่อ):

เหตุในการขยายระยะเวลาขึ้นคำขอรับชำระหนี้ตามกฎหมาย

ม. ๕๑/๑; ม. ๕๒

- ต้องพิจารณา ม.๑๕ และ ๑๐๕ (๓) ประกอบ
(๓๖๑/๑๑ โรงเรียนอนุบาล และ ๖๕๓๕/๓๔)
- เจ้าของที่แท้จริงมี ๒ ทางเลือก คือ ต้องร้องข้คดีทรัพย์ตาม ม. ๑๕๘
หรืออาจจะมายื่นคำขอรับชำระหนี้ตาม ม. ๕๒
- ม. ๑๑๕
- ม. ๑๒๒ + ม. ๒๒(๑) เช่น สิทธิตามส.จะช้อจะขาย (๒๖๓๔/๓๕)

ม. ๕๓ คู่ ม. ๒๕ และ ๒๒ (๓) ประกอบ

การขอรับชำระหนี้ (ต่อ)

ม. ๕๓ คู่ ม. ๒๕ ประกอบ: ศาลฎีกาแปลความว่าเป็นดุลพินิจของจพท. ที่จะเชื่อว่าคดีที่ค้างพิจารณาหรือไม่ก็ได้

- ผู้ร้องยื่นฟ้องจล.กับพวกเป็นคดีแพ่ง ระหว่างพิจารณาศาลได้มีคำสั่ง พิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยเด็ดขาด จพท.ยื่นคำแถลงต่อศาลในคดีแพ่งว่า จพท. ไม่ขอเชื่อว่าคดีแทนจล. ขอให้จำหน่ายคดีเฉพาะจำเลย ผู้ร้อง แถลงคัดค้าน ขอให้ดำเนินคดีต่อไป ศาลมีคำสั่งให้ดำเนินกระบวนการ พิเคราะห์ต่อไปตามคำคัดค้านของผู้ร้อง ย่อมมีผลเท่ากับศาล ไม่อนุญาตตามคำแถลงของจพท. กรณีดังกล่าวย่อมถือได้ว่าจพท. ได้เชื่อว่าคดีแทนจล.แล้ว (๑๕๑๖/๓๔)

คำพิพากษาฎีกาที่ ๒๕๖๔/๒๕๕๓

- ...การที่ศาลเห็นว่าเจ้าหน้าที่เพ่งทราบว่ามีจำนวนที่ ๒ ถูกศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด และพ้นกำหนดเวลาที่ จห.จะขอรับชำระหนี้แล้ว การจำหน่ายคดีในส่วนของ จล. ๒ จะทำให้ จห. ได้รับความเสียหาย จึงให้ยกคำร้องที่ไม่ประสงค์จะเข้าว่าคดีแทนจำเลยที่ ๒ ของ จพท. เสีย มีผลเท่ากับว่า จพท. ได้เข้ามาว่าคดีแทนจำเลยที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๔๘๓ มาตรา ๒๕ แล้ว...